

de Forretninger samme vedrørende, der umiddelbart ved Loven ville blive overdragne vedkommende kommunale Bestyrelser, nemlig komme til at bestaa i dels at føre Tilsyn med, at vedkommende Færgeeiere opfylde de dem paahvilende Forpligtelser til at holde Færgerelvisiteterne m. v. i forsvarlig Stand, dels at fastsætte Betalingen for Oversfærgningen, og da Sogneraadene's Interesse ifølge Sagens Natur i Reglen maa være modsat Færgeeierens, er det at befrygte, at de, selv om de anvende den bedste Flid, ville paadrage sig Skin af at handle med Tilfidsættelse af Hensynet til Færgeeierne. Man har derfor ment, at det vilde være rettest at gjøre Færgevesenets Bestyrelse til en Amtsraadsfag, hvorved er forudsat som en Selvsølge, at Amtsraadene, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om at yde Tilflid til Forbedringer af Færgestederne ved Biveitene, ville kræve, at den væsentligste eller i alt Fald en betydelig Del af Udgiften udredes af vedkommende Sognekasse.

Medens der, som ovenfor berørt, neppe kan være nogensomhelst Betænkelse ved at lade Amtsraadene overtage Bestyrelsen af de private Færgesteder, maa der dog gjøres en Undtagelse for Helsingørs Vedkommende. Som bekendt er Forholdet her saaledes, at der er dannet et eget Færgelaug, der har Eneret til at beførge Færgningen dels mellem Helsingør og Helsingborg, dels mellem Helsingørs Havn og de paa Rheden liggende Skibe, og efter den hele Ordning af denne Institution vil det neppe være hensigtsmæssigt at henlægge Færgelauget under vedkommende Amtsraad.

Til § 2.

Naar Amtsraadene overtage Færgestedernes Bestyrelse, vil det formentlig være naturligt, at de Afgifter af Færgestederne, der for Tiden ydes til Statskassen som en Art Bederlag for Færgerettens Udøvelse, for Fremtiden komme Amtsrepartitionssonden tilgode. Som det vil fremgaa af de nedenfor meddelte Dplysninger om de enkelte Færgesteder, er det iøvrigt kun

mindre betydelige Beløb, der her er Tale om. En lignende Regel har man derimod ikke troet at burde gjøre gjældende med Hensyn til de Afgifter, der hidtil af nogle Færgesteder have været svarede til Domænerne, eftersom disse maa antages at have en anden Oprindelse end de sædvanlige Afgifter af Færgestederne.

Som ovenfor berørt, vil Følgen af, at Bestyrelsen af Færgestederne overgaar til Amtsraadene, blandt Andet blive, at det for Fremtiden vil tilkomme Amtsraadene at fastsætte Betalingen for Færgernes Benyttelse. Det er imidlertid en Selvsølge, at der ikke heraf vil kunne udledes nogen Ret for dem til at forandre de gjældende Bestemmelser om Betalingen for Posternes Oversførelse, men for dog at forebygge al Misforstaaelse i saa Henseende har man i Slutningen af § 2 optaget en udtrykkelig Bestemmelse herom.

Til § 3.

Udgifterne ved Færgevesenet bør formentlig ligesaa vel som Udgifterne ved Landeveitene være fælles for Kjøbstad og Land, og man har derfor i § 3 optaget en Bestemmelse herom.

Til § 4.

Det bør formentlig forbeholdes Indenrigsministeriet at afgjøre, hvorvidt et privilegeret Færgested skal kunne nedlægges eller et nyt saadant oprettes, samt i sidste Tilfælde dertil at meddele den fornødne Bevilling. Hvad det sidstnævnte Punkt angaar, har det derhos i de senere Aar været Praxis kun at meddele Bevillinger paa Tid, i Reglen for en Persons Levetid, og det vil formentlig være rettest ved Loven at slaa fast, at der for Fremtiden ikke kan meddeles reelle Færgeprivilegier.

Til Slutning skal man endnu meddele nedenstaaende Fortegnelse over de under Indenrigsministeriet for Tiden hørende privilegerede Færgesteder med nogle vedføjede Dplysninger om disse.